RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.280 van 13 november 2003
in de zaak A.124.991/XIV-11.167.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. DURNEZ & E. GOFFIN,
kantoor houdende te 3050 OUD-HEVERLEE,
Waversebaan 134A

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op XXX en van XXX nationaliteit, op 5 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 december 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 29 oktober 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VERBIEST die, loco Advocaten J. DURNEZ & E. GOFFIN, verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 30 november 2001 en verklaart zich vluchteling op dezelfde datum.

1.2. Op 4 december 2001 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 juli 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, die verklaart de XXX nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van het district B. U zou in uw land van herkomst nooit politiek geëngageerd zijn geweest. U zou op 20/02/2058 (2/06/2001) verplicht zijn geweest onderdak te verlenen aan vier leden van de M. Op 10/03/2058 (24/06/2001) zouden de m. opnieuw bij u overnacht hebben. De politie zou die avond bij uw thuis zijn binnengevallen en u zou samen met de m. naar het districtspolitiekantoor zijn gebracht. U zou door de D. beschuldigd zijn van het bieden van hulp aan de M. U zou tijdens uw gevangenschap geslagen zijn en zou geen bezoekrecht hebben gekregen. Na het tekenen van een document waarin u beloofde geen hulp meer te bieden aan de M. en het betalen van 28500 XXX zou u op 10/04/2058 (25/07/2001) vrijgelaten zijn. Op 01/08/2058 (16/11/2001) zou (u) uw vader naar het ziekenhuis in P. hebben gebracht. U zou enkele dagen bij uw vader in het ziekenhuis zijn gebleven. Dezelfde dag zou rond 22h de A. Bank gebombardeerd zijn. U zou verdachte zijn geweest in deze zaak en de politie zou onmiddellijk na de aanslag bij uw thuis zijn geweest (rond 22h30). Er zou een huiszoeking zijn geweest, waarbij uw citizenship card in beslag zou zijn genomen. De politie zou uw moeder gezegd hebben dat u betrokken was bij terroristische activiteiten. U zou u binnen de week bij de politie hebben moeten melden (uw moeder zou u hiervan telefonisch op de hoogte hebben gebracht). Uw vader zou u uiteindelijk hebben aangeraden het land te verlaten en enkele maanden onder te duiken in D. Op 01/08/2058 (16/11/2001) zou u naar D. vertrokken zijn. Uw oom zou u

uiteindelijk uit veiligheidsoverwegingen hebben aangeraden naar Europa te vertrekken. U zou op 15/08/2058 (30/11/2001) in België aangekomen zijn en dezelfde dag asiel hebben aangevraagd. U bent in het bezit van uw rijbewijs.

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat er wat u betreft ernstige aanwijzingen zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

U zou weliswaar éénmaal door de politie gearresteerd zijn na het bieden van onderdak aan M. maar na één maand zonder verdere juridische gevolgen vrijgelaten zijn. Verder blijkt u vroeger door de overheid nooit verdacht te zijn geweest van m.-activiteiten of in het verleden daarvoor problemen te hebben gekend met uw autoriteiten. Tevens wijst niets erop dat u in de maanden na uw vrijlating nog steeds door uw autoriteiten werd geviseerd met het oog op vervolging. In het licht van deze elementen en gezien het feit dat u zich nooit met politiek heeft ingelaten is het zeer onwaarschijnlijk dat u plots zou verdacht worden van een bomaanslag waar u totaal niets mee te maken had. U maakt in dit verband helemaal niet aannemelijk waarom men u zou verdenken. U beweert namelijk dat iedereen die verdacht werd van m.-activiteiten gecontroleerd werd en dat u omdat u tijdens die controle niet thuis was nu beschuldigd wordt van medeplichtigheid. Deze persoonlijke gevolgtrekking is echter onvoldoende overtuigend. Daarnaast brengt u bovendien geen concrete elementen aan die erop wijzen dat, indien u al verdacht zou worden, u uw onschuld niet zou kunnen aantonen. Eens te meer daar u zich op het ogenblik van de feiten bij uw vader in het ziekenhuis van P. bevond en u bij uw vorige detentie werd vrijgelaten door tussenkomst van een advocaat, zonder verdere rechtsgevolgen.

Daarenboven dient gewezen te worden op het feit dat op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet kan worden aangenomen dat u in de huidige XXX context door uw autoriteiten zou worden gezocht met het oog op vervolging op nationaal vlak (Bron: Missierapport XXX dd. maart 2002, p. 33, missie uitgevoerd door een vertegenwoordiging van CEDOCA, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen + actualisatie Missierapport XXX nota CEDOCA, dd. 07/06/02). De problemen die u zou hebben gekend waren eenmalig en situeerden zich volledig binnen uw district, met de lokale overheden. Bovendien heeft u enkel onder dwang een paar keer onderdak verleend, maar was u nooit sympathisant van of politiek actief voor de m. Gezien uw profiel dient bijgevolg te worden besloten dat u zich buiten uw regio van herkomst kan vestigen zonder het risico vervolgd te worden door de nationale overheid.

Met betrekking tot de feiten waarvoor men u zou zoeken, dient bovendien vastgesteld te worden dat u zich tegenspreekt over de aard van de feiten. Zo beweerde u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de bank door m. rebellen werd overvallen terwijl u in dringend beroep beweerd (beweert) dat de bank werd gebombardeerd. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van dit feit en dus mede van uw directe vluchtaanleiding aangetast.

Tot slot kan het door u neergelegde document, nl. uw rijbewijs, in het licht van bovenstaande opmerkingen de appreciatie van uw asielaanvraag niet wijzigen.

(...).”.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 7, eerste lid, 3°, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, omdat in de bestreden beslissing de door verzoeker aangereikte elementen onvoldoende werden weerlegd, en verzoeker wel degelijk bepaalde aspecten wist die onmiskenbaar zijn hoedanigheid, identiteit en nationaliteit bevestigen, zodat de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat aan verzoekers hoedanigheid kan worden getwijfeld en op grond hiervan aan verzoeker de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat noch verzoekers identiteit, noch zijn nationaliteit of hoedanigheid in twijfel worden getrokken, en dat zij geenszins verwijst naar vragen waarop verzoeker niet zou hebben kunnen antwoorden, zodat dit onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist; dat voor het overige in het eerste middel

algemene beweringen worden geformuleerd die niet concreet op de motieven van de bestreden beslissing worden betrokken; dat in de bestreden beslissing tot de kennelijke ongegrondheid wordt besloten omdat verzoeker slechts éénmaal door de politie werd gearresteerd maar na een maand zonder rechtsgevolgen werd vrijgelaten, verzoeker nooit verdacht werd van m.-activiteiten, nooit problemen kende met de autoriteiten en niets erop wijst dat hij na zijn vrijlating werd geviseerd met het oog op vervolging; dat de Commissaris-generaal eveneens overweegt dat verzoeker zich nooit met politiek heeft ingelaten, zodat het zeer onwaarschijnlijk is dat hij plots zou worden verdacht van een bomaanslag; dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die erop wijzen dat hij zijn onschuld niet zou kunnen aantonen, gelet op het feit dat hij zich op het ogenblik van de aanslag bij zijn vader in het ziekenhuis bevond; dat de Commissaris-generaal daaraan toevoegt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, niet kan worden afgeleid dat verzoeker in de huidige context in XXX zou worden gezocht; dat verzoeker deze informatie in zijn verzoekschrift niet weerlegt; dat hij evenmin ontkent dat zijn problemen van lokale aard waren en hij zich buiten zijn regio van herkomst kon vestigen om zijn problemen te ontlopen; dat verzoeker ten slotte niet ontkent dat zijn verklaringen in verband met de aanslag/overval op de bank tegenstrijdigheden bevatten, waardoor aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas ernstig kan worden getwijfeld; dat de Commissaris-generaal op grond van voormelde overwegingen terecht kon besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijnen hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat hij geen van deze motieven weerlegt met concrete elementen; dat verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op de segregatie van zijn bevolkingsgroep; dat een dergelijke algemene bewering die niet op de persoonlijke situatie van verzoeker wordt betrokken, geen afbreuk doet aan de wettigheid van de bestreden beslissing; dat verzoeker ten slotte niet aantoont hoe de bestreden beslissing artikel 7, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet schendt; dat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève, omdat "de situatie van de XXX minderheid aldaar algemeen aanvaard en gekend wordt (is) als zijnde een vervolging", zodat wel degelijk sprake is van persoonsgerichte vervolging;

Overwegende dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen; dat bovendien uit de analyse van het eerste middel afdoende blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt een vrees voor vervolging te hebben en dat de Commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoeker kennelijk ongegrond is; dat verzoeker derhalve geen aanspraak maakt op de hoedanigheid van vluchteling en zich bijgevolg niet kan beroepen op de schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève; dat het tweede middel ongegrond is;

2.3. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de artikelen 3 en 6 van het EVRM, omdat een terugleiding van verzoeker naar XXX “een onmiskenbare vernederende en folterende behandeling toelaat en zelfs inhoudt” en dit zijn doodsvonnis zal betekenen;

Overwegende dat uit de analyse van het eerste en het tweede middel blijkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk maakt; dat verzoekers asielaanvraag kennelijk ongegrond werd verklaard, dat hij niet aantoont dat deze beslissing niet op goede gronden werd genomen, en dat hij evenmin aantoont op welke wijze de artikelen 3 en 6 van het EVRM zouden zijn geschonden; dat het derde middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien november tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**